

גנזי חיים

כוונות הסעודה

ויחודים שונים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

סדר כוונות הסעודה

(כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסה עה"מ ו ספרד)

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
 זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
 ו-ב' פעמים רי"ז ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
 א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
 ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם   ג' הוי"ת של ונקה נקרא מלח

יהוה יהוה יהוה   **יהוה יהוה יהוה**

בגי' מזלא

בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ז אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
 וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף ג')

יכוין בכללותו להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים
 אחריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. ואו.
יוד. ה. ו. יוד. ה.
 קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הבירור.
 ויכוין כי א' בצירור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הבירור.

(4 מרכיבים)
כוונת מ"ו (כשרואה הלחם)
 א' בצירור יו"י גי' כ"ו גי' יהודה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא ושיניהם גי' מ"ו מילוי דשם ע"ב
 א' בצירור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא יוד. ה. ו. ה. כי במחשבה נעשה הבירור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)
 א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' אל יהודה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)
 יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.
איהיה יהודה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).
 יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.
יאהיה יהודה חכם בבינה (יחוד ישו"ת).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)
 (ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)
 א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו
 א' בצירור יו"ד גי' כ' (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
 לכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)
 יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.
 ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.
 ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
 לח"ם וד"ק גי' יעקב.
 מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.
 א' בצירור יו"י גי' כ"ו סה"כ גי' מ"ו יוד. ה. ו. ה.
 א' בצירור יו"ד גי' כ' סה"כ גי' נ"ח אל יהודה ע"ה.

הערות האדמו"ר מקאמנא ס"ס

הערה 4 מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.	הערה 5 א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא. ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם". ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.	הערה 2 יוד הי ואו הה - 58. שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.	הערה 1 יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518. א. השלך על ה' יהבך - 518. ב. כ"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518, אשר משם השפע יורד. ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ח וכו"ו גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).
 וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוכ"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
 גם יכוין יוד הה וו הה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה
 גי' ל"ב
 גי' כ"ו

גי' כ"ו גי' יהוה
 (הכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע¹ נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלף לבמד (יצירה - אל יהוה) אלף לבמד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
 נ"ח
 לח"ם
 ד"ק
 פ"ד

בלילה יכוין
 גי' אל יהוה, שהיא יצירה
 כדי לכלול מידת יום בלילה.

אוכל

ביום יכוין
 גי' אהיה. יוד הא ואו הא
 גי' אדנ"י ע"ה, שהיא עשיה
 כדי לכלול מידת לילה ביום.

ביום ובלילה יכוין מאכל גי' יאהד ונ"ה שנכללים זה בזה.

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונ"ה אלהינו ואלהי אבותינו שבכח סגלת מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, פי כן האכילה תמציתה הולך לכבד, ומהכבד ללב, ומהלב למוח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שכנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונ"ה אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי ותחזירם אל הקדשה פמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה יהוה יאהד ונ"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה יאהד ונ"ה אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשיה ידינו כוננה עלינו ומעשיה ידינו כוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 35"

הערה 1

1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחווריים "מאור פני מלך חיים".
  2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רמזו לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ירך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

סדר כוונות האכילה של אברהם אבינו ע"ה - הקדמות

מעט הגילוי של ה-ד בחוטם דא"ק

ע"י אוצ"ח דף ב' ע"ג שער העקודים, אש"ל אות ו'. דב"ש דף כ"ח ע"ב שער ו' פ"ב.

אורן שמאל

דה = ספירות

חוטם שמאל

חוטם ימין

חיצוניות הכלי

פנימיות הכלי

אורן ימין

דה = ספירות

חוטם שמאל

חוטם ימין

אור פנימי

אור מקיף

לפני החילוף

ע"פ אוצרות

מ-אזן, חוטם - ימין, שמאל - נמשכת בחינת: או"מ, או"פ, חיצ"י הכלי, פנימי הכלי - ויוצא דרך הפה

אורן שמאל

אורן ימין

חיצוניות הכלי

אור מקיף

חוטם שמאל

חוטם ימין

פנימיות הכלי

אור פנימי

לחי עליון (הבל ודיבור עליונים)

לחי תחתון (הבל ודיבור תחתונים)

הבל = אור

דיבור = כלי

דיבור

הבל

חיצוניות הכלי

אור מקיף

דיבור

הבל

פנימיות הכלי

אור פנימי

פה

ע"פ הסיודור - כוונות האכילה

דיבור	שמאל הפה	הבל	דיבור	ימין הפה	הבל	לחי עליון בלבד
	לחי עליון			לחי עליון		
שמאל	דשמאל	ימין	שמאל	דימין	ימין	
ב' דיבורים	שמאל הפה	ב' הבלים	ב' דיבורים	ימין הפה	הבל	לחי עליון
	לחי עליון			לחי עליון		
דיבור	לחי תחתון	הבל	דיבור	לחי תחתון	הבל	לחי תחתון
שמאל	דשמאל	ימין	שמאל	דימין	ימין	

מקורות

שער המצות פרשת עקב. ע"ה שער טנת"א.
 סידור בניהו בן יהודע, חלק בוונות פרטיות דף י"ז. סידור היר"א ה"ב, עמוד 304.
 פת"ע דף ע"ג ע"ג. באתי לגני ח"ד דף נ"ג ע"א. סידור נקודות הכסף ח"ג דף 599 ובעיקר דף 612.

סדר השתלשלות השפע מעתיק עד זו"ן - כוונות האכילה של אאע"ה

אכלו רעים (או"א), שתו ושכרו דודים (זו"ן)

שתייה ב' (מזון זו"ן)		שתייה א' (מזון זו"ן)	אכילה ב' (מזון או"א)	אכילה א' (מזון או"א)				
בהוץ	בפנים	בפנים	בפנים	בהוץ	בפנים			
						<p>חסד דעתיק</p> <p>שבכתר דא"א</p> <p>מו"ס דא"א</p> <p>פה דא"א</p> <p>גרון דא"א</p> <p>דיקנא דא"א</p>	א"א	
						<p>ג"ר דאו"א</p> <p>פה דאו"א</p> <p>גרון דאו"א</p> <p>ו"ק דאו"א</p>	או"א	
								זו"ן
								זו"ן

כוונת האכילה (ושתייה)
 (רחיצה, סיכה, נעילת ות"ה)

כוונת האכילה העליונה דאלפי"ן דא"ק

בסוד והוא עומד עליהם תחת העץ.

מאוזן וחוטם דא"ק עד פה דא"ק

איהיהיה
איהיהיה

יכוין להמשיך היו"ד העליונה דאל"ף ראשונה מי"ם דאוזן ימין דא"ק שבחינתה ה' בציור ד' שמספרם י' (והם או"מ), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם ימין (והוא או"פ), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ם דאוזן שמאל (והוא חיצוניות הכלי).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף השניה מי"ם דאוזן שמאל דא"ק שבחינתה ה' בציור ד' (והוא חיצוניות הכלי), והוא"ו דאל"ף מו"ק דחוטם שמאל (והוא פנימיות הכלי), והיו"ד התחתונה דאל"ף מי"ם דאוזן ימין (והוא בחי' או"מ).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף ראשונה דב' אלפי"ן השניים מי"ם דאוזן ימין (או"מ), וו"ד מי"ם דחוטם ימין (או"פ).

איהיהיה
איהיהיה

והיו"ד העליונה דאל"ף הב' מי"ם דאוזן שמאל (חיצוניות הכלי), וו"ד מי"ם דחוטם שמאל (פנימיות הכלי).

בפה דא"ק

שמאל הפה		ימין הפה		ויכוין להעבירם דרך פנימיות א"ק עד הפה, שני אלפי"ן ראשונים דשני מיני האלפי"ן בימין הפה הבל ודיבור, ושני אלפי"ן שניים דשני מיני האלפי"ן בשמאל הפה הבל ודיבור.
שמאל דשמאל	ימין דשמאל	שמאל דימין	ימין דימין	
דיבור	הבל	דיבור	הבל	
א	א	א	א	
יוד	יוי	יוד	יוי	

לחי עליון		לחי עליון		ואז נחלקים הווי"ן דאלפי"ן לאורכם, ארבע חצאים בלחי העליון, וארבע חצאים בלחי התחתון, ונעשים ארבע הבלים וארבע דיבורים.
ב' דיבורים	ב' הבלים	ב' דיבורים	ב' הבלים	
א	א	א	א	
יוד	יווי	יוד	יווי	
לחי תחתון		לחי תחתון		

והנה ארבע פעמים הבל גי' קמ"ח. ויכוין לטחון הארבעה הבלים ע"י ל"ב שינים, ונגמרה פעולתן.

מפה דא"ק עד או"א

ומשם ימשיך השפע ממדריגה למדריגה,
עד חסד דעתיק.
ומשם לגולגלתא דא"א,
שמשם נמשכים י"ג חיורתי
שהם שלשה הוי"ו"ת, כמספר לח"ם

ימשיך השפע עד חסד
דעתיק, ומשם לגולגלתא
דא"א, שמשם נמשכים
י"ג חיורתי

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

י"ג חיורתי

ומשם לי"ג נימין

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

י"ג נימין

ומשם למזל הח', הכולל
כל י"ב תיקוני דיקנא

יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'
יוד ה' וי' ה'

מזל העליון
משפיע בי"ב
תיקוני דיקנא,
בסוד י' עילאה

ב' ווי"ן דאל"ף
הם י"ב ת"ד

י"ב ת"ד
משפיעים במזל
העליון,
בסוד י' תתאה

ומשם למזל העליון

שבו אל"ף בציור יו"י כזה א
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר
י"ב תיקוני דיקנא, שבמזלא הם כלולים.
והוא משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם
משפיעים בו בסוד יו"ד תתאה

ואז יכוין לזווג שני המזלות, שלשה ע"ב דמזל עליון, בשלשה קס"א דמזל התחתון

מזל הי"ג,

אלף ה' וי' ה'
אלף ה' וי' ה'
אלף ה' וי' ה'

מזל התחתון
משפיע בי"ב
תיקוני דיקנא,
בסוד י' עילאה

ב' ווי"ן דאל"ף
הם י"ב ת"ד

י"ב ת"ד
משפיעים במזל
התחתון,
בסוד דל"ת

שבו (המזל התחתון) אלף בציור יו"ד כזה א
והוא"ו חלוקה לשנים, שהם כמספר
י"ב תיקוני דיקנא, שגם בו הם נכללים. והוא
משפיע בהם בסוד יו"ד עליונה, והם משפיעים
בו בסוד דל"ת, כי הנוק' נקראת דל"ת

זיווג נוצר ונקח

יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'
יוד אלף ה' וי' ה' יוד ה' וי' ה'

וימשיך משם השפע לאו"א

מזל ה':
מזל י"ג:

כוונת אכלו רעים

דא או"א שתי אכילות

אכילה ראשונה

יכוין להמשיך שפע מחסד דעתיק שבכתר דא"א, ולהמשיכו דרך מוחא סתימאה עד פה דא"א, ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחוץ בסוד הבל פה. ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאו"א מבחוץ, ומשם שואבים וניזונים הג"ר שלהם, שהם או"א עילאין.

אכילה שניה

עוד יכוין להמשיך שפע ממוחא סתימאה דא"א, ולהמשיכו דרך פיו לפנימיות גרונו, ומשם לכח"ב דאו"א, ודרך פנימיות גרונו מתפשט למזון לו"ק שלהם, שהם ישסו"ת.

כוונת שתו ושכרו דודים

דא זו"ן שתי שתיות

שתיה ראשונה

שתיה ראשונה פנימית נמשכת מאכילה שניה דאימא, הנמשכת לה ממוחא סתימאה דא"א למזון הו"ק שלה, ומשם נמשך לג"ר דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים (שהם ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן, הנקראים חב"ד דזו"ן בערך יעקב ורחל, שהם מלכיות דמ"ה ודב"ן, הנקראים ו"ק דזו"ן), דרך פנימיות גופא דאימא יורד ומתפשט למוחין דזו"ן דאימא. ומחג"ת נו"ה דמוחין דזו"ן דאימא נמשכים חמשה דברים: אכילה ובכללה שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, מזון לחב"ד דזו"ן, שהם זו"ן הגדולים.

שתיה שניה

שתיה שניה חיצונית ע"י הברכות שאנחנו מברכים על אכילתינו ושתיתנו, נמשך ממוחין דאימא עצמה חמשה דברים הנ"ל: אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, ויורד עד פיה (דאימא), ודרך חוץ יורד ומתפשט לו"ק דזו"ן, שהם יעקב ורחל.

כוונת האכילה של אברהם אבינו ע"ה

זה סדר כוונת המשכת חמשה דברים אלו:
אכילה (ובכללה) שתיה, ורחיצה, וסיכה, ונעילת הסנדל, ות"ה, דשתיה זו השנית

אכילה

מע"ב דחסד דאבא
יוד הי ויו הי
לאימא

יכוין להמשיך שפע משם ע"ב דחסד
דאבא לאימא.

מבינה דאימא
אלף הי יוד הי

ויכוין להמשיך קס"א מבינה דאימא

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא
יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי

ולהבישו בע"ב הנז"ל

קס"א דאמא מלובש בע"ב דאבא
יוד הה וו הה אלף הה יוד הה
בחסד דאימא, שבו שם אבג"ת
כמספר שארה

ויכוין להמשיך שניהם להתלבש בב' שמות
ב"ן וקנ"א שבחסד דאימא,
שבו שם אבגית"ן בגימ' שארה

אלף למד הי יוד מם
אלהים
א אל אלה אלהים
אלהים

שאות ש הוא מספר אלהים דיודי"ן
ואות א הוא אלהים פשוט
ואות ר היא רבוע אלהים
ואות ה כללות ה' אותיות אלהים

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי
ט' יודי"ן
בגי' מ"ן דמנצפ"ך

ויכוין כי עיקר המזון נמשך מע"ב קס"א,
שבהם ז' יודי"ן,
ועם שני יודי"ן דאות א' דקס"א,
עולים למספר מ"ן דמנצפ"ך

אל"ף דקס"א,
שהוא פה, דאימא,
הכלול מל' שיניים

אלף הי יוד הי

אח"כ יכוין להעביר המו"ן הנ"ל, דרך הפה
והשיניים דאימא, שנעשו מן בחינת

אל"ף דאהי"ה בצירור יו"ד (א),

ומבחינת ו"ד דיו"ד דאבא (א)
שמהם נעשית אימא,

וכולם רמוזים בצירור האל"ף בצורת הפה

הוא בגי' שלושים, מספר שלושים שיניים.

ולפי שהמזון יורד מהסד דאבא

מלמטה מחו"ב,

לפיכך אין כל הל"ב שיניים רמוזים בצירור
האל"ף הנ"ל.

ועוד ב' שיניים,
מכללות האל"ף דקס"א (יו"ד ו"ד)

אה

ועם כל זה, צריך לכוין לעשות הב' שיניים
מכללות ב' אותיות אה שבצירור האל"ף הנ"ל,
כי אותיות יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא,

הוא ציור אות א

ושתי אותיות ו"ד דאבא הם צורת ה

פירוש ראשון

יו"ד דאבא יו"ד דאל"ף דאימא
יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

נעשה מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא

נעשה מאות ד' דיו"ד דאבא

דיו"ד דאבא, י' פעמים ו' בגי' ז"י

אח"כ יכוין לעשות המזון הנ"ל בחינת
אכילה כמספר אדנ"י ע"ה.

לעשות שם אדנ"י מצירור האל"ף הנ"ל.

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא

אדנ"י. ואותיות ו"ד דיו"ד דאבא, הנה

הד' דיו"ד דאבא היא ד' דאדנ"י, והו' דיו"ד

דאבא בגי' ששים, כי ו"פ י' עולה ששים, כי

הו' מחוברת וסמוכה ליו"ד עילאה דאבא,

והוא מספר ז"י דאדנ"י.

ונעשה שם אדני ע"ה גי' אכילה

פירוש שני

אל"ף דקס"א דפה דאימא, הכלול מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא, ומו"ד דיו"ד שאבא

לף ה"י יוד ה"י דאימא

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא ~~א~~ דאדנ"י.

אות ד' הנוספת באל"ף (דקס"א דאימא), היא ד' דשם אדנ"י.

והו' העליונה דאל"ף, לפי שהיא מחוברת לי' העליונה דאל"ף, היא בגי' שישים כמספר נ"י דאדנ"י.

ועם אות ו' תתאה דאל"ף גי' ס"ו, כמספר אדנ"י והכולל.

ונעשה שם אדנ"י ע"ה גי' אכילה

יכוין לעשות מאל"ף דקס"א דפה דאימא אותיות מ"ן שהם בחי' האכילה

ב' דלתי"ן דאל"ף דאהי"ה מ"ן דמנצפ"ך

שהם בחי' האכילה

ב' הווי"ן דאל"ף דאהי"ה נ דמנצפ"ך

ל"ב שיניים דפה דאימא

חניך עליון - י"ו שיניים הרמוזים ביו"ד דאל"ף

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהים גי' רי"ו

אח"כ יכוין לחבר את הב' דלתי"ן הנ"ל, זו ע"ג זו, הם צורת ~~א~~ דמנצפ"ך. וב' הווי"ן ~~ו~~ זה ע"ג זה - הם ~~ו~~ דמנצפ"ך. והם המ"ן שהוא האכילה הנ"ל

אח"כ יכוין לטחון ולמתק המ"ן שהוא האכילה הנ"ל, בל"ב שיניים הרמוזים בצירוף האל"ף שבחניכים דאימא, וכל חניך הוא ריבוע אלהים. ויכוין כי י"ו עליונים שבאל"ף הם י"ו שיניים שבחניך העליון, שהוא ריבוע אלהים שהוא בגי' ר', הרי רי"ו.

והו' התחתונה וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות אד דהנעשים מצירוף האל"ף, הם י"ו שיניים שבחניך התחתון שהוא ר', הרי רי"ו שני.

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהים גי' רי"ו

ש גי' **אלף למד הי יוד ממ**
שבחכמה.

והוא כמנין רי"ו שבחניך העליון

א, אל, אלה, אלהי, אלהים

ועם **אזהה** ע"ה הנמשך לגרון שהוא בינה, גי' ש'

ויכוין כי כל זה רמוז בתיבת שארה, כי:
ש' דשאר"ה, שהוא מספר אלהים דיודי"ן,
והוא בחניך העליון שהוא חכמה.
והוא כמספר רי"ו שבו ועם מספר
אותיות **אחה"ע** גי' פ"ד, הנמשכים לגרון
שהוא בינה.

ר בחניך התחתון, שהוא בגי'
א אל אלה אלהי אלהים
עם הי"ו שיניים **א א ה**
בגי' רי"ו שהוא חניך התחתון

והר' **דשאר"ה** הוא בחניך התחתון,
ועם הי"ו שיניים, הם מספר רי"ו שבו.

א ה נכללים ונרמזים **א א ה** חניכים דאימא

והאל"ף וה"א **דשאר"ה** הם א"ה
הנכללים ונעשים מצויר האל"ף הנרמז
בחניכים דאימא.

שתייה

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב
אלף ה' ה' ה' ה' קס"א
גי' מי"ם

אח"כ יכוין להמשיך לזו"ן בחינת מים מהז'
יודי"ן דע"ב קס"א, ומשני היודי"ן **דאל"ף**
דקס"א, שהם ט' יודי"ן גי' מי"ם.

יוד ה' ו' ה' ה' ע"ב
אלף ה' ה' ה' ה' קס"א
גי' יי"ן

ובחינת יין מן הז' יודי"ן דע"ב קס"א

יוד ה' ו' ה' ה' **יוד ה' ו' ה' ה'**
יוד הא ואו הא **יוד הה וו הה**
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גי' רל"ב

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך
חיד דאימא, ואז נטעם בחיך ונעשה
שתייה כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן,
קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

אלף ה' יוד ה' אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה
קס"א קמ"ג קנ"א גי' תנ"ה

ויכוין להמשיך המים והיין הנז', דרך חך
דאימא, ואז נטעם בחיך ונעשה שתייה
כמספר ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן,
קס"א קמ"ג קנ"א, עם ח"ך

סה"כ (רל"ב תנ"ה) תרפ"ז, ועם ח"ך גי' שתייה

עוד יכוין למתקם במילוי עסמ"ב **יוד ה"י ו"ו ה"י** מ"ו **יוד ה"י ואו ה"י** ל"ז

יוד הא ואו הא י"ט **יוד הה וו הה** כ"ו

מ"ו ל"ז י"ט כ"ו ג"י בומ"ף

חיך העליון
חכמה, שבו
עסמ"ב

יוד ה"י ו"ו ה"י ע"ב

יוד ה"י ואו ה"י ס"ג

יוד הא ואו הא מ"ה

יוד הה וו הה ב"ן

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע העולים קס"ח
סה"כ ת' דשתי"ה

ט' יודי"ן
ג"י מי"ם, עם
י' דשתי"ה
ג"י ימי"ם,
מ"ד דחו"ב
דז"א

יוד ה"י ו"ו ה"י

יוד ה"י ואו ה"י

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

ג"י מי"ם, ועם י' דשתי"ה
ג"י ימי"ם

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ת

ויכוין באותיות שתיה:
כי אותיות ת"י דשתי"ה הם בחיך העליון
חכמה, שיש בו כללות עסמ"ב

ועם ב"פ אחה"ע אחה"ע,
א' דחכמה, והב' הנמשך ממנו לבניה,
יעלה כמספר ת' דשתי"ה

י

ויש בהם ט' יודי"ן כמספר מי"ם
ועם י' דשתי"ה הם ימי"ם,

שהם מ"ד דחו"ב דז"א

ש

ואות ש' דשתי"ה היא בחיך התחתון,
בינה שבה ג' אהי"ה
דיודי"ן דאלפי"ן ודההי"ן
כמספר ש' דשתי"ה ועוד קנ"ה

חיך תחתון - בינה
שבה ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א (ג' תנ"ה),
כמספר ש' וקנ"ה.
וקנ"ה הנשארים יורדים לבחינת קנ"ה,
לשאוב המשקין

אלף ה"י יוד ה"י

אלף הא יוד הא

אלף הה יוד הה

ויש בג' שמות אלה חמשה יודי"ן, ועם
חמשה יודי"ן הרמוזים בה' דשתי"ה
ג"י ימי"ם

שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

ה

והקנ"ה אורות הנשארים, יורדים ונמשכים
לבחי' קנ"ה, לשאוב המשקים
ויש בהם (ג' אהי"ה) ה' יודי"ן, ועם ה' יודי"ן
הרמוזים באות ה' דשתי"ה, גימ' ימי"ם,
שהם מ"ן דחו"ב דנוק'

❧ רחיצה ❧

<p>ע"ה גי' רחיצ"ה (313)</p>	<p>אלף הי' יוד הי' אלף הה' יוד הה' לזו"ן</p>	<p>יכוין להמשיך לזו"ן רחיצה העולה בגי' קס"א קנ"א והכולל.</p>
---------------------------------	--	--

<p>להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא אלף הי' יוד הי'</p>	<p>ויכוין להמשיך המים מקס"א דבינה דאימא</p>
---	---

<p>שד"י גי' רחיצ"ה ע"ה (314)</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א, שבו שם שד"י אלף הה' יוד הה' שד"י ומשם (מיסוד דאימא) לזו"ן</p>	<p>למקוה שהוא קנ"א שביסוד דאימא, שבו שם שד"י העולה כמס' רחיצ"ה ע"ה.</p>
--	---	---

❧ סיכה ❧

יכוין להמשיך שמ"ן לסוד את זו"ן באופן זה:

<p>מצפץ</p>	<p>ש'</p>	<p>ש' דשמ"ן משם מצפ"ץ גי' ש' מ' דשמ"ן מארבע יודי"ן דע"ב דחסד דאבא ן' דשמ"ן מה' יודי"ן דקס"א: ב' יודי"ן מאות ~~א~~ וג' יודי"ן שבמלוי קס"א והם מ"ן דמנצפ"ך</p>
<p>לוד ה' ו' ה' ה'</p>	<p>מ</p>	
<p>~~אלף ה' יוד ה'~~</p>	<p>~~א~~</p>	
<p>להמשיכו (השמן) לזו"ן</p>		

נעילת הסנדל

מקנ"א דיסוד דאימא   יכוין להמשיך לזו"ן נע"ל וסנד"ל:
נעל   משם קנ"א דיסוד דאימא   נעל   ע"ה גי' קנ"א (151)   **אלף**   **הה**   **הה**   **הה**
 העולה מספר נע"ל ע"ה

מהוד דאימא   יכוין להמשיך לזו"ן נע"ל וסנד"ל   משם קמ"ג דהוד דאימא   סנדל   גי' קמ"ג ע"ה (144)   **אלף**   **הא**   **הא**   **הא**
 העולה ע"ה מספר סנד"ל

ענתה

מקס"א דבינה דאימא   מע"ב דחסד דאבא   יכוין להמשיך בחי' ענת"ה לזו"ן,
 ד' יודי"ן מע"ב דחסד דאבא,
 וג' יודי"ן מקס"א דבינה דאימא,
 והם ז' יודי"ן כמספר ע' דענת"ה

לנה"י דאימא, שהם קס"א קמ"ג קנ"א   ויכוין להמשיך הז' יודי"ן הנז'
 לקס"א קמ"ג קנ"א (גי' תנ"ה)
 שבנה"י דאימא,
 העולים כמספר נת"ה דענת"ה,
נתה   **אלף**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**   **הי**
אלף   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**   **הה**
 ומשם לזו"ן   ומשם לזו"ן

גי' יהוה צבאות שבנה"י   ענתה   גם יכוין כי ענת"ה גי'   הו"ה צבאות (525), שבנה"י

סדר הכוונות של ברכת המזון - בקיצור

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול	שבת	יר"ט	
ומילוי מילואו (ד"ל אותיות) אלה למד פא דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו] נון ואו נוך, יוד ואו דלת.	יש"ה כ"ו יוד הי ויו הי	יש"ה כ"ו יוד הי ואו הי ס"ג יוד הי ואו הי אות' ג"י יוס עוז - ע"ג	שס אדנ"י צגי ס"ה
ס"ה עס ד"ל ע"ה צגי מאה צרכות.	כ"ו עס ע"ב וכלל ב' השמות צגי מאה צרכות	כ"ו עס ס"ג עס י' ע"ה צגי מאה צרכות.	

טבלת ד' ברכות בחול:

מילת ה' שבסיום הברכה	כללות ברכה		
יְהוָה הוּן את הכל	להאיר למוח החכמה דנוק' אלה למד פא	ברכה א' הון	
אלהים על הארץ ועל המזון	להאיר למוח הבינה דנוק' דלת למד תו [צרכ"ס תי"ו]	ברכה ב' הארץ	
צג' ימים א' ישאיר תוס' שבת, וצג' ימים אחרונים יקבל תוס' שבת יוס א' ויוס ג' מ"ה יוד הא ואו הא קמ"ג אלה הא יוד הא אל אדנ"י שצטשיכ	להאיר למוח החסדים דדעת דנוק' נון ואו נוך	ברכה ג' בונה ירושלים	
יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול בונה ברוחמיו ירושלים	להאיר למוח הגבורות דדעת דנוק' יוד ואו דלת	ברכה ד' הטוב והמטיב	
האל אבינו ...			

טבלת ד' ברכות בשבת ויר"ט: (בכלל' הברכה ובמילת ה' שבסיום הברכה. ובברכה רביעית בכלל' הברכה בלבד)

ברכה	התכללות העולמות	המשכה למוח' דז"א	המשכה למוח' דנוק' שבת (דע"ב) יר"ט (דס"ג)
ברכה א' הון	אצילות דאצילות	למוח חכמה דז"א יוד הי ויו הי	למוח חכמה דנוק' יוד הי ואו דלת
ברכה ב' הארץ	צריאח דאצילות צאצילות דאצילות	למוח צינח דז"א יוד הי ואו הי	למוח צינח דנוק' הי יוד דס"ג
ברכה ג' בונה ירושלים	יטירה דאצילות צצריאח ואלצילות דאצילות	למוח חסדים דדעת יוד הא ואו הא	למוח חסדים דדעת ואו אלה ואו
ברכה ד' הטוב והמטיב	עשיה דאצילות צאצ' וצרי' ויצי' דאצילות	למוח גבורות דדעת יוד הא וו הא	למוח גבורות דדעת הי יוד

כוונות מציגת הכוס:

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא ייך ד"י, כמספר ג' ווי"ן דשס ז"ן, ועס ז"ן עלמו צגי יי"ן כזה: ווו יוד ה"ה וו ה"ה. גם יכוין לחמישה ידות דשס ז"ן, שצגי יי"ף כזה:

י' מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך |

וימזגנו צתשעכ יודין דעסמ"צ כמספר מז"ם: יוד ה"י ו"ו ה"י - יוד ה"י וא"ו ה"י - יוד ה"ה וא"ו ה"ה - יוד ה"ה וו ה"ה.

בשבת: רַצְיָה וְהַחֲלִיצָנוּ יכוין להחפיל שיהלילנו ה' מכנהגת ושליעת מטטרו"ן, ושתיכס כנהגס ע"י ז"א דאצילות או ע"י עולם הבריאה.

בראש חודש: ... ב'יום

ר	יכוין צגי ריבוע חלכ"ס פשוט	א אל אלה אלהי אלהים.
א	רמז צר"ת חלכ"ס פשוט	אלהים.
ש	יכוין צגי חלכ"ס דיוד"ן	אלה לבמד ה"י יוד מזם.
חודש	יכוין צגי קס"א קמ"א	אלה ה"י יוד ה"י - אלה ה"ה יוד ה"ה.
ראש החודש	ע"כ צגי	ש"ן דלת יוד צגי תפי"ד ה"ה (ניקוד קמז רומז לא"ח).

ברכת הטוב והמטיב:

הטוב החסדים והמטיב הממתיקים לגבורה ברדתם לכל שהוא היסוד שבבכל יום ויום,

מיתוק באו"י

החסדים הממתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד ההוד י'הוה	ממתיק ל'נו גבורה דחסד שבהוד דיסוד י'הוה
הוא חסד הנצח י'הוה	ממתיק ל'נו גבורה דגבורה שבנצח דיסוד י'הוה
הוא חסד הב"ש ת"ת ו'ה	ממתיק ל'נו ב"ש גבורה דת"ת שבב"ש ת"ת דיסוד ו'ה

מיתוק באו"ח

החסדים הממתקים	הגבורות הנמתקות
הוא חסד הב"ש ת"ת ו'ה	ממתיק ג'מל'נו ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד י'ה
הוא חסד ההוד י'הוה	ממתיק ג'מל'נו גבורה דנצח שבגבורה דיסוד י'הוה
הוא חסד הנצח י'הוה	ממתיק י'גמל'נו גבורה דהוד שבחסד דיסוד י'הוה

ע"י מחברת הקודש שער השבת, שער ר"ח, טעמי המצוות פרשת עקב. שעה"כ דרושי קדושת ליל שבת דרוש ה', ענין סעודת שהרית דשבת, דף ע"ד ע"ג.

יבין עצמו לקיים מצוות עשה לברך ברכת המזון, ביראה ואהבה ובכוונה עצומה ובשמחה רבה ובטוב לבב, להמשיך שפע וברכה רבה ומוחין וחיות ומזון לנוק' קדישא דז"א דאצילות. וממנה לנו ולכל העולמות הקדושים.

ויעצום עיניו ויאסור ידיו זו על גב זו, ימנית על שמאלית, כיושב לפני המלך מלכו של עולם, מלכות קדישא דז"א דאצילות.

קודם מים אחרונים יאמר לשם יחוד זה (בן איש חי פרשת חקת ב')

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂבִינְתֵיה

יֵאֱהָדוּנָה

וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ
אֵיֵהִי וְהֵה

בְּדְחִילוּ וּרְחִימוּ
יֵאֱהָדוּנָה

לְיַחְדָּא שְׁם אוֹתִיּוֹת י"ה (או"א) בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה (זו"ן)

בְּיַחְדָּא שְׁלִים

יְהוָה יֵאֱהָדוּנָה

[על ידי שפע א"ס ב"ה המושפיע בהם ומיחדם]

בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל

הַרְי אֲנִינֵנוּ בְּאִים לְקַיִם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוּרֵי־תָא, לְבָרַךְ בְּרַפְתְּ הַמְזוֹן

כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה, וְאֶכְלֶת וְשִׁבְעֶת וּבִרְכַת אֶת־יְהוָה יֵאֱהָדוּנָה

אֱלֹהֶיךָ, עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. לְתַקֵּן שְׂרֵשׁ מִצְוָה זוֹ

בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וְיֵהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהָדוּנָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חַיְשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה רַאשׁוֹנָה

וּבְרַכָּה שְׁנִיָּה וּבְרַכָּה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה עַל־הַמְזוֹן, [וְתַתֵּן־

לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלֵּת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַת הַמּוֹחִין

לְיִשְׂרָאֵל וְרַחֵל (הַגְדוּלָה). וְגַם תִּהְיֶה חַיְשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרַכָּה

רְבִיעִית אֲשֶׁר נְבָרַךְ עֲתָה, וְתַתֵּן־לָנוּ כֶּזֶח וּיְקַלֵּת וְעֵזֶר וְסִיעוּעַ לְהַעֲלוֹת מִיַּיִן

נְיֻקְבִין וְלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַת מוֹחִין לְיַעֲקֹב וְרַחֵל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ כּוֹנְנֵנוּ

בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הַרְאוּיֹת לְכוּן בְּאַרְבַּע בְּרַכּוֹת אֵלוֹ שֶׁל הַמְזוֹן.

וְיֵהִי | נַעֲם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ וְעֲלֵינוּ, וּמִעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ,

וּמִעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ.

כוונות מים אחרונים

יכוין להרחיק מעליו קטרוג אסמון וליילית ע"י מימי החסד.

וכשיטול מים אחרונים יכוין בר"ת מ"א, ובר"ת וס"ת דתיבת אחרונים.

והם מ"א אותיות דפשוט ומלא ומלא דמלא דאהי"ה דיודי"ן, ומ"א אותיות דאהי"ה דאלפי"ן:

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד שמאל
לפשוט ומלא דאהי"ה דאלפי"ן

אהי"ה : אלף הא יוד הא

יכוין בנטילת י"ד פרקי יד ימין
לפשוט ומלא דאהי"ה דיודי"ן

אהי"ה : אלף הי יוד הי

והמ"א אותיות יחלק
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א

גודל

אצבע א' **הי"ה : אלף הא יו**

אצבע ב' **ד הא : אלף למד פ**

אצבע ג' **א, הא אלף, יוד ו**

אצבע ד' **או דלת, הא אלף**

והמ"א אותיות יחלק
אות ראשונה בגודל, ועשרה בכל אצבע.

א

גודל

אצבע א' **הי"ה : אלף הי יו**

אצבע ב' **ד הי : אלף למד פ**

אצבע ג' **א, הי יוד, יוד ו**

אצבע ד' **יו דלת, הי יוד**

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א' אצבע ב' אצבע ג' אצבע ד'
אלף הא יוד הא

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

אצבע א' אצבע ב'
אלף למד פא הא אלף

אצבע ג' אצבע ד'
יוד ואו דלת הא אלף

עוד יחלק את המ"א הנ"ל באופן כזה:
ד' אותיות הפשוט בגודל, וד' דמלא בד' אצבעות

גודל

אהי"ה

אצבע א' אצבע ב' אצבע ג' אצבע ד'
אלף הי יוד הי

עוד יחלק ד' אותיות דמלא דמלא בד' אצבעות

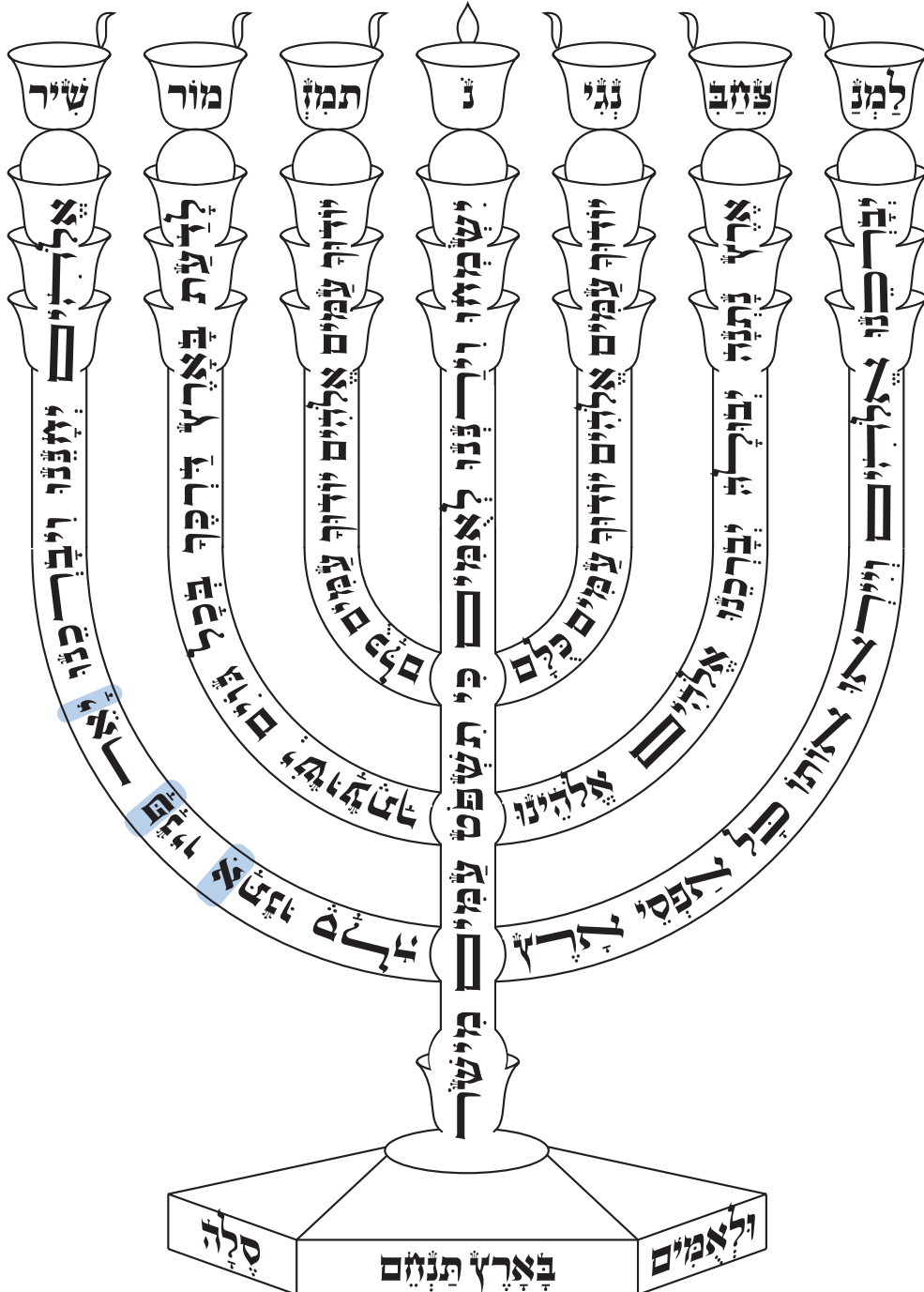
אצבע א' אצבע ב'
אלף למד פא הי יוד

אצבע ג' אצבע ד'
יוד ויו דלת הי יוד

אח"כ יאמר למנצח בנגינות וגו', וטוב לצייר במחשבתו בצורת המנורה:

שְׁוִיתִי   לְהוֹאֲדִינִי   לְנִגְדֵי
אִי־דְהוֹנִיָּה   תְּבַמִּיד   יֵאֱהָדוֹנֵהִי

בשבת וביום טוב וביום שאין אומרים בו תחנון, אומרים זה:

**שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. בְּשׁוּב יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂיֵבַת צִיּוֹן הַיְיָנוּ כְּחֻלְמִים: אֵיז
יִמְלֵא שְׂחֻק פִּינּוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. אֵיז יֵאָמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִּיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ
לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגִּדִּיל יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הַיְיָנוּ שְׂמֹחִים: שׁוּבָה
יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֶת שְׂבִיתָנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנִיבָב: הַזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ:
הַלֹּחַף יִלֶּף וּבָכָה נִשְׂא מִשְׁךָ הַזְרַע. בֵּא יִבֵּא בְּרִנָּה. נִשְׂא אֲלֻמֹּתַי:**

בחול קודם ברכת המזות אומרים מזמור זה, במקום שיר המעלות:

עַל
נְהָרוֹת בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינּוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ
תִּלְיָנוּ כְּעֹרֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׂאֵלֵנוּ שׁוּבֵינוּ אֵיךְ נִשְׁרֵי « אֶת שִׁי תִדְבֵּק
לְשׁוֹנֵי לְחֵפֵי אִם לֹא אֶזְכְּרֵי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתַי:
זָכַר יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ לְבִנְיָ אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיָּסוּד
בָּה: בֵּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁישְׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שִׁגְמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרֵי
שִׁיאֲחֹז וְנִפֵּץ אֶת עַלְלֵיךָ אֶל הַסֶּלַע:

**הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם » מַצֹּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמַּזֶּן שֶׁנֶּאֱמַר, וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ
וּבְרַכְתָּ אֶת יְהוָה יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיךָ ^{מִיָּמֵינוּ}, עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

אחר אכילתו בימות החול יתעצב על חורבן ביהמ"ק:

אחר שאכל ושתה והתענג באותם המאכלים על שולחנו, צריך לזכור חרבן בית המקדש, ויצטער וידאג ויתעצב על היכלא דמלכא דאתחרב. ובשביל אותו הצער והעצבות שמצטער ומתעצב על שולחנו באותה שמחה של המאכל ומשתה, הקב"ה מחשב עליו כאלו בנה ביתו והיכלו ובנה כל אותם חורבות של ביהמ"ק, אשרי חלקו. (זוה"ק תרומה דף קנ"ז ע"ב)

יסיר הסכין מעל השולחן:

קודם ברהמ"ז יסיר הסכין מעל השולחן בין בחול ובין בשבת ויו"ט. ענין הסרת הסכין מהשולחן קודם ברהמ"ז מקורו בשער רוה"ק דף ט' ע"ב, ובשער הגלגולים הקדמה ל"ה, והוא נאמר למי שהוא משורש קין. ובשער הגלגולים הקדמה ל' כתב שאחר חטא אדה"ר נתערבו השורשים, ולכן צריך כל אדם להזהר בזה. וכתב הבא"ח פר' חקת (שנה ראשונה) וכפ' החיים ח"ב סימן ק"פ אות ט"ו, שהיות ושורש הנפש של האדם לא משתנה בשבת ויו"ט, לכן יש להזהר בזה גם בשבת ויו"ט.

ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה יֵהְיוּנָהי בְּכָל עֵת » תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל
נְשַׁמְעֵ אֶת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שְׂמֹר פִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם:
תְּהִלָּת יְהוָה יֵהְיוּנָהי יְדְבַר פִּי וַיְבָרֵךְ » כָּל־בְּשָׂר שִׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְהֵנוּ
נְבָרֵךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

(כשיש לו כוס, יקח הכוס בידו),

ויאמר:

וַיְדַבֵּר » אֵלֵי זֶה הַשְּׁלֵחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יֵהְיוּנָהי יֵהְיוּנָהי.

סדר כוונת גירוש הסט"א מהשולחן

יכוין לגרש הסט"א העומדת על השולחן, ובפרט כשאין לו זימון,
בכח השמות קס"א קמ"ג שמספרם ש"ד.

קמ"ג

אלף הא יוד הא

גי ש"ד

קס"א

אלף הי יוד הי

ועם ח' אותיות שורשיהם וב' כוללים (בגי"י), שמספרם שד"י,

אה"ה

אה"ה

הרי שד"י,

להשרות השכינה על השולחן.

כוונת מאה ברכות - קודם שיתחיל ברכת המזון

חול

יכוין לשם אדנ"י העולה ס"ה,

ומילוי מילואו

אלף למד פא

דלת למד תו [בר"ח תי"ו]

נון ואו נוון

יוד ואו דלת

ד"ל אותיות.

ס"ה עם ד"ל ע"ה בגי' מאה ברכות.

שבת

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ע"ב **יוד הי ויו הי**.

כ"ו עם ע"ב בגי' צ"ח, עם כללות ב' השמות בגי' מאה ברכות.

יו"ט

יכוין לשם יהו"ה העולה כ"ו,

ושם ס"ג **יוד הי ואו הי**,

ועשר אותיותיו **יוד הי ואו הי** (בגי' ע"ג, שהוא יו"ם טו"ב).

כ"ו עם ע"ג, ע"ה בגי' מאה ברכות.

הקדמה כללית לשבת / יו"ט

יכוין בארבע ברכות דברכת המזון

1. התכללות עולמות אבי"ע דאצילות.
2. להמשיך ארבעה מוחין חו"ב חו"ג לו"א (עסמ"ב).
3. להמשיך לחו"ב חו"ג דנוקבא ד' אותיות דע"ב במילוי המילוי, שהם כ"ה אותיות. (ביו"ט, ד' אותיות דס"ג במילוי המילוי.)

סדר ברכת המזון בקיצור

בנוסח עה"מ ו ספרד

למהדורה המלאה של ברכת המזון
(כולל מטבע ברכה), עבור לעמוד מד

כוונות בכללות ברכה א' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח חכמה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות אל"ף דאדנ"י, כזה
אלף למד פא

1. שבת התכללות העולמות אצילות דאצילות.
  2. להמשיך מוח חכמה לז"א, **יוד הי' ויו הי'.**
  3. להמשיך מוח חכמה לנוקבא, **יוד ויו דלת** (דע"ב). [יו"ט יכוין **יוד ואו דלת** דס"ג.]
- ברכת הזן היא בזו"ן הגדולים דאבי"ע דפנימיות דאצילות, ודאבי"ע דחיצונית ודפנימיות דבריאה.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
 הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן
 גִּי מִלּוּי דַרְבּוּעַ מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ
 גִּי י' י' הוּא יְהוּה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נוֹתָן גִּי אַב"ג ית"ץ לָחֵם לְכֹל-
 לְכָל-בָּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יֵאֱהַלְוֵהֶם. כִּי לְעוֹלָם חֻסְדֵּךְ². וּבְטוֹבוֹ
 הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן תְּמִיד לְעוֹלָם
 וְעַד³. כִּי הוּא אֵל יְכוּיִן כִּי אֵל זֶה הוּא אֵל שְׂדִי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל יָן שֶׁהוּא בְּגִי
 אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְרָנִס לְכֹל וְשֶׁלֹּזָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל. וְהִתְקִין מִזְיָה
 וּמִזּוֹן לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֻסְדָּיו. כְּאָמוֹר:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַזֶּן
 אֶת-הָעוֹלָם כְּלוּ¹ בְּטוֹבוֹ גִּי עִהּ יְהו"ה, בְּזוֹן
 מִ"ה יוֹד. יוֹד הָא. יוֹד הָא וְאוּ. יוֹד הָא וְאוּ הָא בְּחֻסְדֵּךְ
 גִּי י' י' הוּא יְהוּה וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתָן גִּי אַב"ג ית"ץ לָחֵם לְכֹל-
 לְכָל-בָּשָׂר ר"ת גִּי יב"ק יֵאֱהַלְוֵהֶם, כִּי לְעוֹלָם חֻסְדֵּךְ², וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל,
 תְּמִיד לֹא-חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזּוֹן לְעוֹלָם וְעַד³, בְּעֲבוּר
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא אֵל יְכוּיִן כִּי אֵל זֶה הוּא אֵל שְׂדִי שֶׁבְּרִיאָה וְהוּא מִשְׁפִּיעַ אֵל
 יָן שֶׁהוּא בְּגִי אֵל יְהוּה שְׁבִיעִירָה וּמִפְרָנִס לְכֹל וּמִטֵּיב לְכֹל, וּמִכִּיִּן מִזּוֹן
 לְכֹל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא, כְּאָמוֹר:**

1 ללא קשר למי אני, איזה עיסוק יש לי, איזה השתדלות אני עושה.
 2 בגלל שהוא טוב ורוצה להיטיב, ואוהב אותי אהבה אינסופית, ונותן לי הכי טוב בשבילי, מאוצר מתנות חיים.
 3 בתנאי שאני מאמין שהוא נותן ולא מוגבל בכלום, ולא חוסם אותנו, ללא קשר לעיסוק שלי ולהשתדלות שלי.

פּוֹתֵנוּ אֶת-יְיָ ב' יוֹדִי"ן

ר"ת פא"י

ג' **לֵאֱהוּדוֹנָהּ** חיבור זו"ן
 חכמה דז"א ו"ק יסוד דנוק'

פּוֹתֵנוּ ג' שע"ח, מ"ה, ס"ה

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי חיוורת
 אֶלֶף לַמֹּד אֶלֶף לַמֹּד ש"ע

יֹדֵהּ הִי וְאֵהָא לז"א (מ"ה)
 אֲדִנִּי ולנוק' (ס"ה)

ס"ת זנתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לנוק', לחכמה דלאה

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי : יֹדֵהּ וְיֹדֵהּ דַּלְת . הִי יֹדֵהּ . וְיֹדֵהּ וְיֹדֵהּ . הִי יֹדֵהּ
 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך 400 = 10 x י x 4

ס"ת זנתך, באתב"ש סא"ל, ג' יֵאֱהוּדוֹנָהּ

וּמְשַׁבְּעֵךְ בְּגַמְלֵי זֶתֶךְ

ס"ת זנתך. יכוין להמשיך שפע ומזון מחכמה דז"א, לשם חת"ך דיעקב ורחל

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי : יֹדֵהּ וְיֹדֵהּ דַּלְת . הִי יֹדֵהּ . וְיֹדֵהּ וְיֹדֵהּ . הִי יֹדֵהּ
 ועוד כ"ח אותיות (מלא דמלא) = חת"ך 400 = 10 x י x 4

[יכוין ר"ת רח"ל] **לְכָל זֵי רִצּוֹן** רצו"ן בגי' קפ"ד קס"א

יֹדֵהּ . יֹדֵהּ הִי . יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי . יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי יסוד דאבא (קפ"ד)

אֶלֶף הִי יֹדֵהּ הִי יסוד דאימא (קס"א)

להמתיק רחל **רַחֵל** הרמוזה בר"ת

להמתיק ב' דמעין (מעכבים פרנסה) **מִן צַפַּר** (פ"ד)

דִּינָן דִּינָן דִּינָן דִּינָן דִּינָן (ש"ך)

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

יֵאֱהוּדוֹנָהּ
 הִי הִי וְיֹדֵהּ הִי
 אֲדִנִּי הַכֹּל

חול יכוין יְיָ הִי

1. המשכה למוח חכמה דז"א, יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי . שבת
2. המשכה למוח חכמה דנוק' יֹדֵהּ וְיֹדֵהּ דַּלְת (דע"ב). [ביו"ש יכוין יֹדֵהּ וְאֵהָא דַּלְת דס"ג.]
3. התכללות העולמות אצילות דאצילות.

הִזְיָן אֶת הַכֹּל .

כוונות בכללות ברכה ב' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח בינה דנוק' מוח' אורות דח' אותיות דאות דל"ת דאדנ"י, כזה דַּלְת לַמֹּד תו [בר"ה ת"י"ו].

1. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות. שבת
2. להמשיך מוח בינה דז"א, יֹדֵהּ הִי וְאֵהָא .
3. להמשיך מוח בינה לנוקבא, הִי יֹדֵהּ (דע"ב). [ביו"ש יכוין הִי יֹדֵהּ דס"ג.]

נֹודָה לְךָ יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ היה ענין הסיקת המדות סלים **עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָאֲבוֹתֵינוּ**
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזוֹן.
עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל
בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים (י"מ: שִׁחֻזְנִתָּנוּ) וּמִזוֹן שִׂאתָה זָן
וּמִפְרִיָס אוֹתָנוּ.

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לָאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָן הַזֶּה.

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּיָה בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֹשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁכָּתַחַם תּוֹרַתְךָ וְלֹהֲעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם
בַּעֲת צָרָתָם. רִבַּת אֶת רִיבָם. דִּבַּת אֶת דִּבְתָם. נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם. מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֻלְשִׁים.
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים. וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ:
כִּי עָשִׂיתָ שָׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹרְכָמָךְ. וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כִּהְיִים הַזֶּה.
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְנֵיךָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּכְפָנוּ אֶת יְהִיכָנֵךְ. וְטַהֲרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ. וְקָבְעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בַּהֲלֵל וּבַהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

לפורים

בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּזֶן הַרְשָׁעִי. בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ
וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים. מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן טָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשַׁלְשֵׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ וְקַלְקַלְתָּ
אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ. וְהִשְׁבֹּת לֹו גְּמוּלוֹ בְּרֵאשׁוֹ. וְתִלְוֵ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הַעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנְפִלְאוֹת וְנֹודָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

עַל הַכֹּל יְהוָהנִי יֵאָהֲדֹנָהי אֱלֹהֵינוּ היה ענין הסיקת המדות סלים **אֲנַחְזָנוּ מוֹדִים לְךָ וּמִבְּרָכִים**
אֶת שִׁמְךָ. כְּאֲמוּר וְאֶכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָ

את

נֹדֶה לְךָ יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ,
אֶרֶץ חַמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים,
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁנִּתְמַת בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ, וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חַזֵּן וְזוֹסֵד שֶׁחֻזְנֵתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֵּן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפַרֵּס אוֹתָנוּ תַּמִּיד, בְּכָל־יוֹם וּבְכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה:

על הנסים

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמר ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ [היינו שאמר ברוך אתה, וטרם אמר ה'], חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה', יאמר אותו בהרחמן, ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו'.
על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנצמזמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

להנוכה

בְּיָמֵי מתת יהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על-עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מזקני רצונך, ואתה ברומיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דגנת את דיבם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך, וקר עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פהיום הזה, ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופגו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בנצרות קדשך, וקבעו שמונת (מים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה) ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול:

לפורים

בְּיָמֵי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחודש שנים עשר הוא חידש אדר, ושיללם לבו, ואתה ברומיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ, (ועשית עמהם נס ופלא ונודה לשמך הגדול סלה):

וְעַל הַכֹּל יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָל־חַי תַּמִּיד
לְעוֹלָם וָעֶד: כַּכָּתוּב, וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ
אֶת

כונות מזיגת הכוס

קודם שימזוג הכוס, יכוין כי הוא **י"ן ז"ל**, כמספר ג' ווי"ן דשם ב"ן, ועם ב"ן עצמו בגי' יי"ן כזה
וּוּ יוּד הֵה וּוּ הֵה

גם יכוין לחמישה ידות דשם ב"ן, שבגי' **י"ן ז"ל** כזה

וּוּמְנַפֵּךְ וּמְנַפֵּךְ וּמְנַפֵּךְ וּוּ וּמְנַפֵּךְ וּמְנַפֵּךְ

וימזגנו בתשעה יודין דעסמ"ב כמספר **מ"י"ם**

- לּוּד הֵל וּלּוּ הֵל**
- לּוּד הֵל וּאּוּ הֵל**
- לּוּד הֵא וּאּוּ הֵא**
- לּוּד הֵה וּוּ הֵה**

יְהוָהּ יֵאֱהֹוֹנֵהּ אֱלֹהֵיךָ ^{תק"ף בעל הטובות והמזות ט"ס} **עַל הָאָרֶץ הַטְּבֵּה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאֱהֹוֹנֵהּ הו"ו תו"ו וכו"ו אדור הכל"י}

חול יכוין **אלהים**

1. המשכה למוח בינה דו"א, **יוד ה"י ואו ה"י**.
2. המשכה למוח בינה דנוק' **ה"י יוד** (דע"ב). [י"ט יכוין **ה"י יוד** דס"ג].
3. התכללות העולמות בריאה דאצילות באצילות דאצילות, כנז'.

עַל-הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוּן.

כוונות בכללות ברכה ג' ("מתחילה ועד סוף")

חול יכוין להאיר מוח החסדים דדעת דנוק' מט' אורות דט' אותיות דאות נו"ן דאדנ"י, כזה

נו"ן ואו נו"ן

- שבת
1. התכללות העולמות יצירה דאצילות בכריאה ואצילות דאצילות.
  2. להמשיך מוח חסדים דדעת לז"א, יוד הא ואו הא.
  3. להמשיך מוח חסדים דדעת לנוקבא, ו"ו יוד ו"ו (דע"ב). [ביו"ט ואו אלף ואו דס"ג].

רַצוּם יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ,
 וְעַל הַיְכָלְךָ, וְעַל מַעוֹנֶךָ, וְעַל דְבִירָךְ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, אָבִינוּ רַעֲנוּ זִינְנוּ פִּרְנָסָנוּ כִּלְכַלְנוּ
 הַרְוִיעֲנוּ, הַרְוִיעַ לָנוּ מְהֵרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ
 יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מַתָּנוֹת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי
 הַלְוָאֲתָם, אֲלֵא לַיְדֵךְ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה הַעֲשִׂיָּה וְהַפְתּוּחָה.
 יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִפְלָם לְעוֹלָם הַבָּא,
 וּבְמַלְכוּת בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תִּזְוִירְנָה לְמִקוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת יאמר רצה:

רְצָה וְהִלְיֻצְנוּ יְכוּיִן לַהֲתַפְלֵל שִׁיחֲלִיעֲנוּ ה' מִהִנְהַגְתָּ וּשְׁלִיטַת מַטְטְרוֹיִן וְשִׁתְהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יְדֵי ז"א דַּאֲצִילוֹת
 או על ידי עולם הבריאה יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבִיט
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא מִלִּפְנֵיךָ, נְשִׁבַת בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת
 חֻקֵי רְצוֹנֶךָ, וְאֵל־תְּהִי צָרָה וַיְגוֹן בְּיוֹם מְנוּחַתְנוּ, וְהִרְאֵנוּ בְּנוֹחַמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי
 אַתָּה הוּא בְּעַל הַנְּחִמּוֹת, וְהַגֵּם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרַבֵּן בַּיִתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שִׁכַחְנוּ, אֵל
 תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצָּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בראש-חדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ
 וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחֶךָ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן כָּל־עַמָּךְ
 בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹוֹם. בְּיוֹם

בראש חדש:

א אל אלהי אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלהי"ם פשוט
א אלהים. רמז בר"ת אלהי"ם פשוט
א אלף למד הי יוד ממם. יכוין בגי' אלהי"ם דיודי"ן

חדש

אלף הי יוד הי - אלף הה יוד הה יכוין בגי' קס"א קנ"א
שׂיין דלת יוד בגי' תתי"ד (קמין רומז לא"א) **ההה**
ראש חדש ע"ה בגי'

בפסח: **חג המצות הנה ביום** (ביו"ט מוסיפים טוב) **מקרא קודש הנה**
 בשבועות: **חג השבועות הנה ביום טוב מקרא קודש הנה**
 בסכות: **חג הסכות הנה ביום** (ביו"ט מוסיפים טוב) **מקרא קודש הנה**
 בשמ"ע: **שמיעי חג עצרת הנה ביום טוב מקרא קודש הנה**
 בראש השנה: **הזכרון הנה ביום טוב מקרא קודש הנה**

רָצָה זָא יְהוָהּ יֵאֱהִדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים} עַל-יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל-הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים}, אָבֵינוּ, רַעֲנוּ זִוְנָנוּ פְּרִנְסָנוּ
 וְכִלְכַּלְנוּ וְהִרְוִיחְנוּ, וְהִרְוִיחְנוּ-לָנוּ יְהוָהּ יֵאֱהִדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים} מִהֲרָה
 מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ, וְזָא אֲרִי-תְצַרִיכְנוּ יְהוָהּ יֵאֱהִדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים}
 לֹא לִיָּדֵי מַתְנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִיָּדֵי הַלְוָאָתָם, כִּי אִם לִיָּדֶךָ
 הַמִּלְאָה, הַפְתוּחָה, הַקְּדוּשָׁה וְהִרְחֵבָה, שְׁלֹא נִבּוּשׁ וְלֹא נִפְלָם
 לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת יאמר רצה:

רָצָה וְהִחְלִיצֵנוּ כּוּיִן לַהֲתַפְלֵל שִׁיחְלִיצֵנוּ ה' מִהֲנַגְתָּ וּשְׁלִיטַת מִטְטְרוֹן וְשִׁתְהִיָּה הִנְהַגָּה עַל יָדֵי ז"א דֹאצִּילוֹת
 או על ידי עולם הבריאה יְהוָהּ יֵאֱהִדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים} בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁבִיט
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתֵּי-בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
 רְצוֹנָךְ וּבְרָצוֹנְךָ הַנֵּיחַ לָנוּ יְהוָהּ יֵאֱהִדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים} שְׁלֹא תֵהֵא צָרָה וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ
 וְהִרְאָנוּ יְהוָהּ יֵאֱהִדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ ^{הקדו} ^{בעל הטובות} ^{והחסות סלים} בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה
 הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחִמּוֹת.

בראש-יחדש, ביום טוב ובחול המועד, אומר יעלה ויבוא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי אָבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיִּגְמַעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַעַ וַיִּפְקַדַ וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ
 וּפְקוּדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אָבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשֶׁךָ
 וְזִכְרוֹן כָּל-עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפַלְיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד וּלְרַחֲמִים רַחֲמִים (טוֹבִים)
 וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בראש חדש:

**ר
א
ש**

א אל אלה אלהי אלהים. יכוין בגי' ריבוע אלה"ם פשוט
 אלהים. רמו בר"ת אלה"ם פשוט
 אלף למד הי' יוד מם. יכוין בגי' אלה"ם דיודי"ן

החדש

יכוין בגי' קס"א קנ"א

אלף הי' יוד הי' - אלף הה יוד הה
 שִׁינְ דָּלֶת יוֹד בגי' תתי"ד (קמין רומז לא"א) הַיָּהּ

ראש חודש ע"ה בגי'

בפסח: חג המצות הַיָּהּ
 בשבועות: חג השבועות הַיָּהּ
 בסכות: חג הסוכות הַיָּהּ
 בשמ"ע: השמיני, חג העצרת הַיָּהּ
 בראש השנה: הזכרון הַיָּהּ

לְרַחֵם בּו עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּו לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חַוֶּס וְחַנּוּן וְחַמֶּל וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

זְכַרְנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּו לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בּו לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּו לְחַיִּים טוֹבִים, וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוֶּס וְחַנּוּן וְחַמֶּל עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלַךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

חול תוספת שבת (מקדושת שבת לימות החול) יכוין בג' ימים ראשונים של השבוע להשאיר תוספת שבת. ובג' ימים אחרונים של השבוע, יכוין לקבל תוספת שבת (התוספת יקבל בשבת, בזכות כוונה זו).

יום ג' ויום ד'	יום ב' ויום ה'	יום א' ויום ו'
יֹוד הַה וּו הַה	יֹוד הַה וְאוּ הַה	יֹוד הַי וְאוּ הַי
ב"ן	מ"ה	ס"ג
אֵלֶף הַה יֹוד הַה	אֵלֶף הַה יֹוד הַה	אֵלֶף הַי יֹוד הַי
קנ"א	קמ"ג	קס"א
אֵל אֲדָנִי	אֵל יְהוָה	אֵל שְׂדֵי
שבעשיה	שביצירה	שבבריאה

יכוין להאיר מתוספת סעודות שבת לימי החול

שבת המשכה למוח החסדים דדעת דז"א, יֹוד הַה וְאוּ הַה. המשכה למוח החסדים דדעת דנוק' ויֹוד ויֹו (דע"ב). [יו"ט יכוין וְאוּ אֵלֶף וְאוּ דס"ג]. התכללות העולמות יצירה דאצילות בבריאה ואצילות דאצילות, כנו'.

בְּנֶה בְּרַחֲמֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש אָמֵן).

כוונות בכללות ברכה ד' ("מתחילה ועד סוף")

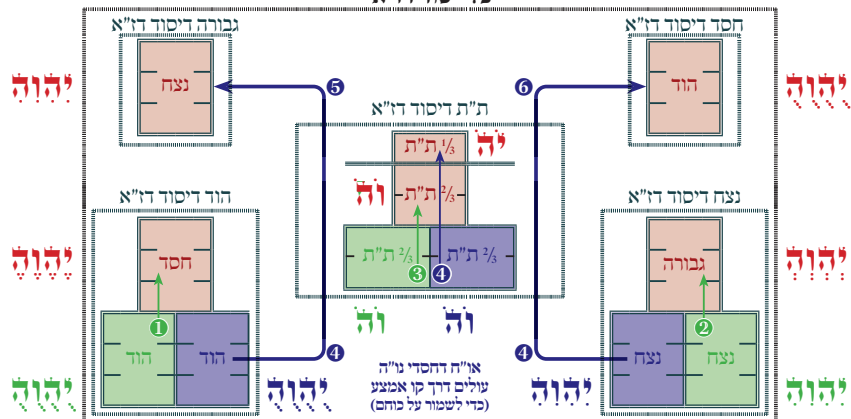
חול יכוין להאיר מוח גבורות דדעת דנוק' דז"א מט' אורות דט' אותיות דאות יו"ד דאדנ"י, כזה יֹוד וְאוּ דֶלֶת

1. התכללות העולמות עשיה דאצילות באצילות ובריאה ויצירה דאצילות.
2. להמשיך מוח גבורות דדעת לז"א, יוד הה וו הה.
3. להמשיך מוח גבורות דדעת לנוקבא, ה"י יוד (דע"ב). [יו"ט יכוין ה"י יוד דס"ג].

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם, לַעֲד הָאֵל אֲבֵינוּ, מִלְּפָנֵינוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יּוֹצְרָנוּ, קְדוֹשֵׁינוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלֶךְ הַטּוֹב הַחֲסִדִים, וְהַמְּטִיב הַמְּמַתְקִים לַגּוֹבֵר בְּרַדְתָּם לְכֹל שֶׁהוּא הַיְסוּד שֶׁבְּכָל־יּוֹם וַיּוֹם,

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"י	החסדים הממתקים	הוא
יְהוָה	1 ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה הַטֵּיב	הוא
גבורה דחסד שבהוד דיסוד		חסד ההוד	
יְהוָה	2 ממתיק [לָנוּ]	יְהוָה מְטִיב	הוא
גבורה דגבורה שבנצח דיסוד		חסד הנצח	
וה	3 ממתיק לָנוּ	וה יִיטֵיב	הוא
ב"ש גבורה דת"ת שבכ"ש ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	

הגבורות הנמתקות	מיתוק באו"ח	החסדים הממתקים	הוא
יְהוָה	4 ממתיק	וה גְּמַלְנוּ	הוא
ש"ע דגבורה דת"ת שבש"ע ת"ת דיסוד		חסד הב"ש ת"ת	
יְהוָה	5 ממתיק	יְהוָה גּוֹמְלָנוּ	הוא
גבורה דנצח שבגבורה דיסוד		חסד ההוד	
יְהוָה	6 ממתיק	יְהוָה יְגַמְלָנוּ	הוא
גבורה דהוד שבחסד דיסוד	מלי יסוד דז"א	חסד הנצח	

לַעֲד

הזן וחסד ורחמים ורוח והצללה וכל-טוב, יענו אמן.

הוא ישתבח על כבודו.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא ישתבח בשמים ובארץ.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא ישתבח בנו לדור דורים.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא קרן לעמו ירים.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יתפאר בנו לנצח נצחים.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי. (יש מוסיפים בזהר ולא באסור), בנחת ולא בצער.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יתן שלום בינינו.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יצליח את דרכינו.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא ישבר על גלות מהרה מעל צוארנו.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא ירפאנו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יפתח לנו את ידו הרחבה.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יברך « כל-אחד ואחד ממונו בשמו הגדול, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב » בכל מכל כל, בן יברך אותנו יחד ברכה שלמה, וכן יהי רצון ונאמר » אמן.	הַרְחֵמֵנוּ
הוא יפרש עלינו סכת שלומו.	הַרְחֵמֵנוּ

לְחֹן וּלְחֹסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ, הַצֵּלָה וְהַצְּלָחָה, בְּרַכָּה וּיְשׁוּעָה,
נְחֵמָה, פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל-טוֹב,
וּמְכַל-טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִצְחָקֵנוּ. יַעֲנוּ אַמֵּן.

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִתְבָּרַךְ בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ
לְעֵד וּלְנִצְחָה נְצֻחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעֵד
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יַפְרִינֵנוּ בְּכָבוֹד:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַכָּה מְרֵבָה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה
שֶׁאֲכִלְנוּ עָלָיו:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת-אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְיִבְשֵׁר
לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת:

אם הוא אוכל על שלחן אחרים יברך לבעה"ב:

יהי רַצוֹן שֶׁלֹּא יָבוֹשׂ בְּעַל הַבַּיִת בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֹם לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִצְלַח מְאֹד בְּכָל נְכֻסָיו,
וְיִהְיוּ נְכֻסָיו מוֹצְלֵחוֹ וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִשְׁלוֹט שִׁטְוֹן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדֵינוּ, וְאֵל יִזְדַּקֵּק לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוֹר חֲטָא וְעַבְרָה וְעוֹן מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוא יְבָרַךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת

(אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעֵלֶת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם

וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.

<p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שִׁבְתָּ וּבְמִנּוּחָהּ לְחַיֵּי הַעוֹלָמִים.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִישׁוּבֵי בְּסִפְתָּ עוֹרוֹ שֶׁלִּי לְיִתְדִי. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַת קִדְשָׁה וְטַהָרָה מִשְׁבַּעַת אֲשֶׁר־יִזְיֵן עֲלָאֵין קִדְיִשִׁין. וְכֹתֵם תִּהְיֶה מִגֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקָּים לָנוּ אֶת־סִפְתָּ דְּוִיד הַנּוֹפֵלֵת:</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִגְיַעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אֲחֻרִים הַבָּאִים לְקִרְאֵתְנוּ לְשָׁלוֹם:</p> <p>הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַנְחִילֵנוּ לַיּוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:</p>	<p>בשבת:</p> <p>בראש חדש:</p> <p>בראש השנה:</p> <p>בסוכות:</p> <p>במועדים:</p> <p>ביום טוב:</p>
--	---

בחנוכה ובפורים, אם שכח לומר על הנסים בברכה שניה יאמר כאן, הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו', ויאמר כל הנוסח של על הנסים

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִטַּעַת תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ, וְתִהְיֶה יְרָאֵתוֹ
עַל פְּנֵינוּ לְבַלְתִּי נִזְחָטָא, וְיִהְיֶה כָּל־מַעֲשֵׂינוּ
לְשֵׁם שְׁמַיִם.

ברכת האורח

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת הַשְּׂלֵחֵן הַזֶּה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלָיו וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל־מַעֲדָנַי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשֶׁלְּחָנוּ שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ כָּל־רֵעֵב מִמֵּנוּ יֹאכַל וְכָל־צָמְא מִמֵּנוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל־יִחָסֵר מִמֵּנוּ כָּל־טוֹב לְעַד וְלַעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, אָמֵן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרַךְ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבְעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו וּבְנָכְסִים שִׂירְבוּ, בָּרַךְ יְהוָה יֵאֱהַדְוָהוּ חֵילוֹ וּפְעֻלַּת יָדָיו תִּרְצֶה: וְיִהְיֶה נְכֻסָיו וְנְכֻסֵינּוּ מְצֻלָּחִים וְקַרְוִבִים לְעִיר, וְאֵל־יִזְדַּקֵּק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר עוֹן, שֵׁשׁ וְשִׁמּוֹן כָּל־הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וְכַבּוֹד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן כִּן יְהִי רָצוֹן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,

מִגְדִּיל (ביום שמתפללים בו מוסף וכן במוצ"ש וכן בסעודת מילה ובסעודת פורים - בא"ח חוקת י"ט - אומרים:

מִגְדִּיל) יִשְׁוֹעוֹת מִלְכוּ, וְעִשְׂה־חֶסֶד לְמִשְׁיחּוֹ לְדוֹד וְלְזָרְעוֹ
עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדַרְשֵׁי יְהוָה יֵאֱהַדְוָהוּ לֹא־
יִחָסְרוּ כָּל־טוֹב: נִעַר הַיִּיתִי גַם־זִקְנָתִי וְלֹא־רָאִיתִי צָדִיק

ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֵךְ אוֹתֵינוּ (וְאֲבֵינוּ וְאֵמֵינוּ) וְאֶת אֲשֶׁתֵינוּ וְאֶת
זְרַעֵינוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לֵינוּ, אוֹתֵנוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל,
כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתֵנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר «אֲמֵנוּ»:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עָלֵינוּ וְעַלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת
שָׁלוֹם, וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה יֵאֱהַדוֹנָה, וְצַדִּיקָה
מֵאֵלֵהֵינוּ וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָל טוֹב בְּעֵינֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ החן בעל היותו והמחית טוב וְאֵדָם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּבְמִנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים: לשבת:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ עָלֵינוּ אֶת-הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש חדש:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב: ליום טוב:

בליל ראשון של פסח מוסיפים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְנַחֵלָנוּ לְיוֹם שֶׁכָּלוּ טוֹב, לְיוֹם שֶׁכָּלוּ אַרְוֵךְ לְיוֹם
שֶׁצַּדִּיקִים יוֹשְׁבֵינָם וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרִאשֵׁיהֶם וְנִהְיִין מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה
וְיֵהִי חֶזְקֵנוּ עִמָּהֶם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחַדְשֵׁנוּ עָלֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה: לראש השנה:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִקְיֵם לָנוּ אֶת-סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת: לסוכות:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,
מִגְּדִיל (ביום שיש בו מוסף, וגם בסעודת מלוה מלכה, אומר מגדיל)
יְשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ וְעֲשֵׂה חֲסֵד לְמִשְׁיחֵנוּ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד-עוֹלָם:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
וְאֲמָרוּ אֲמֵנוּ:

נֶעֱזָב, וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֹזְנִין וּמְלוּה, וְזָרְעוּ
 לְבָרְכָה: מֵה שֶׁאֲכָלְנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה, וּמֵה שֶׁשִּׁיתִינוּ
 יְהִי לְרַבּוּאָה, וּמֵה שֶׁהוֹתַרְנוּ יְהִי לְבָרְכָה, כְּדַכְתִּיב
 וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ כְּדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בָּרוּךְ
 הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִבְּטָחוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרִחְמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אַמֵּן.

יִרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי קְדוֹשָׁיו כִּי אֵינֶן מִזְחָסוֹר לִירְאוֹ:
 כְּפִיקָרִים רָשׁוּ וְרָעִיבוּ וְדוֹרְשֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-
 יִזְחָסְרוּ כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 חֹסְדוֹ: כּוֹתֵץ אֶת-יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגָּבֵר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטָחוֹ:
 נֶעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזָב וְזָרְעוּ מִבִּקְשֵׁי
 לֶחֶם: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

פֹּתֵחַ אֶת-יָדְךָ ב' יודי"ן	פֹּתֵחַ גי' שע"ח, מ"ה, ס"ה (מיתוק לזו"ן)
ר"ת פא"י	יוד ה' ויו ה' יוד ה' ויו ה' ה' חיוורת
גי' יאהדוניה חיבור זו"ן (והמשכה לנוק')	ש"ע אלף למד אלף למד
חכמה דז"א ו"ק יסוד דנוק'	לז"א (מ"ה) יוד הא ואו הא
	ולנוק' (ס"ה) אדנ"י

(ס"ת) **פֹּתֵחַ אֶת-יָדְךָ** (חג"ך - חג"ת)

אלף למד ה' יוד מם מנחה שחרית מצפץ **אלף למד ה' יוד מם** שחרית מנחה

להמשיך פ"ו אורות (אלהי"ם פשוט),

מוחין דפנים דאח' (פ"ו) **אלהים אלהים** (השלמות חצי השני של הכתלים) לכל מילוי של שם אלהי"ם (חצי הראשון של הכתלים, גי' רו"ח. פעמיים רו"ח גי' חג"ך), דכל

אחור דפרצופי נה"י וחג"ת **זת"ך** אחור דפר' דנה"י וחג"ת דיצי' דרחל הנקראת לאה דפרצוף חג"ת דיצירה דז"א

אלף למד ה' יוד מם גי' רו"ח **אלף למד ה' יוד מם** גי' רו"ח **אלף למד ה' יוד מם** גי' רו"ח **אלף למד ה' יוד מם**

ס"ת חג"ך, באתב"ש סא"ל, גי' יאהדוניה

ומשביע (גי' חג"ך - נה"י)

אלף למד ה' יוד מם מנחה שחרית מצפץ **אלף למד ה' יוד מם** שחרית מנחה

להמשיך פ"ו אורות (אלהי"ם פשוט),

מוחין דפנים דאח' (פ"ו) **אלהים אלהים** (השלמות חצי השני של הכתלים) לכל מילוי של שם אלהי"ם (חצי הראשון של הכתלים, גי' רו"ח. פעמיים רו"ח גי' חג"ך), דכל

אחור דפרצופי נה"י וחג"ת **זת"ך** אחור דפר' דנה"י וחג"ת דיצירה דרחל (מקום נה"י) דפרצוף נה"י דיצירה דז"א

אלף למד ה' יוד מם גי' רו"ח **אלף למד ה' יוד מם** גי' רו"ח **אלף למד ה' יוד מם** גי' רו"ח **אלף למד ה' יוד מם** (חיבור אח' ופנים דאח')

[יכוין ר"ת רח"ל] **לְכָל-חַיֵּי רְצוֹן:** רצון גי' קפ"ד קס"א (ע"ה)

יוד, יוד ה', יוד ה' ויו, יוד ה' ויו ה' יסוד דאבא (קפ"ד) **אלף ה' יוד ה'** יסוד דאימא (קס"א)

להמתיק רחל **רחל** הרמוזה בר"ת

להמתיק ב' דמעין (מעכבים פרנסה) **מ נ צ פ ר** (פ"ר)

דיין דיין דיין דיין דיין (ש"ך)

גם יכוין להמשיך מהרצון הנז' שפע ומזון וברכה רבה לכל העולמות

יחוד הזכירה

מקורות:

שער רוח הקודש דף ל' ע"א.

חסדי דוד אות קי"ח, קי"ט.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש דף ל"ה ע"ב.

מבוא שערים שער ג' ח"ב פי"ז, דף ל' ע"ב.

שער מאמרי דף ט' ע"א, דף י"ז ע"א. שער מאמרי רז"ל מסכת נידה דף ז' ע"ב.

ע"ח ח"א דף ע"ח ע"א פרק ו'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"ד, שורה 9 מלמטה, ונחזור לעניין.

ספר הליקוטים פרשת תרומה סימן כ"ו, ואת המשכן תעשה עשר יריעות.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש, דף ל"ה ע"ב

תחילה יכוין בגבורה דעתיק, שהיא בוצינא דקרדינותא והיא **אלהי"ם דהי"ן** בריבוע, המלובשת במוחא סתימאה חכמה דא"א. ומשם יכוין להמשיך הה"ח והה"ג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתפין. וימשיך הכתף ימין לאבא, והכתף שמאל לאימא. וכל אחד מהם הם ב' י"ה דיודי"ן ודההי"ן, בהכאה.

והכתר הוא ג' י"ה דיודי"ן ודההי"ן ודאלפי"ן, בהכאה, ג' כתר. וכן ימשיך להם הארה מהנו"ה דעתיק, שהם שם צבאות, ואו"א הם ע"ב קס"א, ומשם ימשיך לזו"ן.

וזה היחוד יועיל לכוין בו בכל יום בעת עלות השחר, וגם ביום הכיפורים במוסף ונעילה, בזמן שאומר שליח צבור תיבת אי"ה

תכוין גבורה דעתיק שבמוחא סתימאה דא"א.

אלף,

אלף למד,

אלף למד הה,

אלף למד הה יוד,

אלף למד הה יוד מם

גימ' אלף ואחד

ימשיך חו"ג דדעת דמו"ס בין תרין כתפין דיליה (דא"א),

והוא סוד ב' כתפות חוברות

יוד הי יוד הה גי' אדני
 ובהכאה יו"ד פ' ה"י גי' ש',
 ויו"ד פעמים ה"ה גי' ר',
 ושניהם גי' כת"ף והוא בימין לאבא

כתף ימין

יוד הי יוד הה גי' אדני

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ש'

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ר'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאבא

יוד הי ויו הי

אח"כ ישלכם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דיודי"ן גובר בימין

י ו ו ד ד ה ה י ה

נקודות ימין גי' ע'

אח"כ ישלכם עם שם ע"ב, והוא לאבא

י ו ו ד ד ו ה ד י
 ד ו ה י ה ו ה ה י

יוד הה יוד הי גי' אדני
 ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי' ר',
 ויו"ד פעמים ה"י גי' ש',
 ושניהם גי' כת"ף והוא בשמאל לאימא

כתף שמאל

יוד הה יוד הי גי' אדני

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ר'

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ש'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאימא

אלף הי יוד הי

ישלכם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דההי"ן גובר בשמאל

י ו ו ד ד ה ה ה י

נקודות שמאל גי' ק"ל, כמס' ה' היוו"ת
 ה ה ה ה ה ה ה ה ה

אח"כ ישלכם עם שם קס"א, והוא לאימא

י א ל ו ה ו ה ד י
 ד י ה ו ה ה ה י

ויכוין נקודות ימין ושמאל שהם קל"ע גי' ר', כמספר ריבוע אלהי"ם,
 וכמספר י"ה דההי"ן בהכאה כנז"ל

א, אל, אלה, אלהי, אלהים גי' ר' יוד הה בהכאה גי' ר'

וכן ימשיך לאו"א הארה מנו"ה דעתיק, המלוכשים בחג"ת דא"א,
 צבאות ע"ה גי' כת"ף

מזוהד דע"י צבאות ע"ה גי' כתף,

לאימא אלף הי יוד הי

מנצח דע"י צבאות ע"ה גי' כתף,

לאבא יוד הי ויו הי

שילוב ע"ב קס"א יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי גי' זכור

ומשם יכוין להמשיך הזכירה, והוא אותיות זכר י"ה, שהם או"א, ומשם לזו"ן

שער רוח"ק דף כ"ד ע"ב.
סידור חול דף צ"א ע"א.

כוונת מאה ברכות
(כוונה זו צריך האדם לכוונה קודם תפלת ערבית)

הריני מוכן ומזומן בכ"ד שעות של היום הזה לברך מאה ברכות, כדי להמשיך לז"א מאה ברכאן שהם ס"ג ומילואו. וגם להמשיך למלכות שהיא אדנ"ת, מאה ברכאן, כדי שתושלם בשם אדנ"ת פשוט ומלא דמלא (מעיל אליהו).

בכללות מאה ברכות, יכוין להמשיך מוחין [דרך] (מ)הבריכה העליונה לז"א. דהיינו, שיכוין להמשיך המוחין המתלבשים בנה"י דאימא ומתפשטים בו' ספירות דז"א כחב"ד ח"ג. ועוד מתפשט עמרת היסוד דאימא בשליש עליון דת"ת דז"א. וכל ספירה כלולה מו', שעולה בני' ס"ג

יוד הי ואו הי

ועד כאן האורות הם סתומים.

ועוד יכוין להמשיך האורות (המוחין) בגילוי, ומתפשטים בב' שלישי ת"ת ובנה"י דז"א, שמספרם ל"ז, כמספר מילוי ס"ג

יוד הי ואו הי

וס"ג ול"ז גי' מאה.

אח"כ יכוין להמשיך כללות המאה ברכות מז"א לנוק', שבה שם אדנ"י. והאלף בציוור יו"י, וי"ד שעל הנ"ן הרי ל"ו, וס"ד, מספרם מאה, כמספר אדנ"י וד"ל אותיות מילוי מילואו

אדנ"י

אלף למד פא. דלת למד תו (בר"ח תיו).

נון ואו נוך. יוד ואו דלת

ע"ה כמספר ק' אדנים.

סדר יחוד התשובה
(ויכוין בו קודם חתימת ברכת "השיבנו", בתפילת י"ח)

יְהִי רַצוֹן מִלְפָנֶיךָ יְהוָה וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֵחַתוֹר וְזִתְרָה מִתְנַחֵת כְּסָא כְבוֹדְךָ וְתִקְבַּל בְּתִשְׁבָּה אֶת (פכ"פ) כִּי יִמְיָנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים.

לקשר החסד הנקרא ימין	עם הבינה הנקראת תשובה
חסד דבינה	בינה דבינה
יְהוָה	יְהוָה
חיבור חסד עם בינה	
יְהוָה	יְהוָה

ותפשוט הבינה את יד ימינה לקבלו בתשובה הנקראת בינה

יְהוָה	יְהוָה
---------------	---------------

יְקַהְרֵעָה יְשֵׁהטְוֹנָה להגנה

רַחֵם תַּמָּךְ אַבְגֵי יתָךְ קַרְעֵ שֵׁטָן (קיבול תפילות)

יחוד להתחבר לנשמת הצדיק

יְהוָה	יְהוָה
ליחד י"ה בו"ה	
יְהוָה	יְהוָה
תפארת	
(כנגד ת"ת הצדיק-רוח)	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד אדנ"י מלכות	
(כנגד מלכות הצדיק-נפש)	
אדנ"י מלא זה לבו של האדם	
אלף דלת נוך יוד	
רוח של הצדיק מ"ד	נפש של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
יְאֵהֲדוֹנָה	
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
רוא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השרביט יו	
אח"כ נשלם ויה יחודא תתאה	
והם עולין בגימטריא	
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד	
ויחוד זה מקובל מרב ייבי סבא למרון האר"ז ז"ל והבעש"ט זלה"ה	
שומר מוחשבתו (לצייר פני אימו)	
אל שדי	ביט
לפתיחת הלב	להנצל מהרהורים (בני משה)
יהו	אל שדי

יְהוָה	יְהוָה
ליחד י"ה בו"ה	
יְהוָה	יְהוָה
חכמה	
(כנגד חכמת הצדיק-היה)	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד אדנ"י מלכות	
(כנגד מלכות הצדיק-נשמה)	
אדנ"י מלא זה לבו של האדם	
אלף דלת נוך יוד	
רוח של הצדיק מ"ד	נשמה של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
יְאֵהֲהוּ ויְהוּ	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי	
רוא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השרביט יו	
אח"כ נשלם ויה יחודא תתאה	
והם עולין בגימטריא	
ש"מ ע' ש"ר אל יהוה אלהינו יהוה אחד	
סך כל שמות אלו עולין בגימטריא אלף קי"ח 1118, כנגד יחוד	
משגיח דבורו	אל יהוה
להצלחה	יְהוָה
לרפואה	יְהוָה
לפתיחת הלב	יְהוָה

(א) ליל א'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
 ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשע"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
 "נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק **נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ** (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל
 שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן.
 וניקודו מתיבת **לְחַת**. (ג)

יוד הה וו הה מספר
יוד הה וו הה אותיות

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל
 רג"ל. ועוד שלשה אחי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן
 ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד
 גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה
יוד הה וו הה ע"ה גימ' תנ"ו
 ע"ה גימ' רג"ל
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאזרני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעשהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערוה"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779:
 זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שעהכ"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלאו קומת ז"א כמו בליל החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלאו קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ו"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ו"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכוונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממ"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאו"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוננתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוננתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מ"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שהמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש חסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

"תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לזו"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכָּי**: (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הָאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

ר"ת גי' חת"ך

יִוֹד הֵי וְיִוֹד הֵי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

מספר אותיות

הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יִוֹד וְיִוֹד דַּלְתַּת. הֵי יוֹד. וְיִוֹד יוֹד וְיִוֹד. הֵי יוֹד

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הָאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר אותיות
אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי
אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי

להוריד ד' יודי"ן דע"ב כ"א כלולה מעשר

יִוֹד הֵי וְיִוֹד הֵי

מספר אותיות

הרי ת'

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

יִוֹד וְיִוֹד דַּלְתַּת. הֵי יוֹד. וְיִוֹד יוֹד וְיִוֹד. הֵי יוֹד

ס"ה חת"ך

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר אותיות
אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי

אותיות **אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי** ס"ה גימ' קע"א

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה
 דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל.

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כנודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הו וו הו הו
יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

המאזרני ע"ה גי' שד"י
 שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
 שהיא קשר דתש"ר (א).

יוד הו וי"ו הו ע"ב בחסד
יוד הו וי"ו הו ע"ב דע"ב
יוד הו ואו הו מספר
יוד הו ואו הו אותיות
יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

יהוה כ"ו בת"ת
 סה"כ גימ' שד"י
 להמשיך כל זה ללאה
 שהיא ד' דשד"י
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב וב' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.

10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.

וַיִּתֵּן גַּי' תַּס"ו כְּמוֹס' עֶשֶׂר מִלּוּאֵי ע"ב,
 עַם שֵׁשׁ אוֹתוֹת הַמִּילוּי.
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל   יוֹד הֵל וְיָו הֵל
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל   יוֹד הֵל וְיָו הֵל
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל   יוֹד הֵל וְיָו הֵל
 יוֹד הֵל וְיָו הֵל   יוֹד הֵל וְיָו הֵל

עם ו' אותיות המילוי יוֹד הֵל וְיָו הֵל, גימ' ויתן
 להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה,
 צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"

תָּמִים גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א
 (שהוא יעקב, כמו ב"ויתן") מספר תס"ו הנז', ועתה
 ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת
 שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמי"ם.

אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד
 יָו
 לז"א (שהוא יעקב)

תם ים: המשכה ללאה ורחל.

ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים
 תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד'
 שמות אהי"ה כנודע. (א)

ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה
 אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף
 הנקראת תם

ורחל נקראת י"ם,
 שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד,
 שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א.
 ועוד השליש האחר [התחתון] שלוקחת,
 שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרן] ח',
 הרי הכל גימ' י"ם.
 (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת,
 במילת "חיל").

ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל
 הנקראת ים
 יְהוּה
 מ"ב אותיות
 (שליש אמצעי) יוֹד הֵל וְיָו הֵל
 יוֹד וְיָו דִּלְתָּהּ. הֵי יוֹד. וְיָו יוֹד וְיָו. הֵי יוֹד
 ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם
 גי' מד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בביאור שורה האמצעית, כי
 שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל
 בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

ותחילה יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	ולייחדם ע"י	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ולייחדם ע"י	ד	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	ה	ע"י	חנק

דְרָכָי גִּימ' הו"ה דע"ב ואה"ה דיודי"ן קס"א, פנים דאו"א.
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

יוד הי ויו הי ע"ב - פנים דאבא
אלף הי יוד הי קס"א - פנים דאימא
 גימ' רג"ל

יכוין לזווג או"א
איהיהיה
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

יכוין בשם **אימ"י** הנז' שמספרו **ס"א** גימ' **אני**,
 שהוא כינוי ללאה ולרחל,
 כי **אני** גימ' הו"ה דב"ן
 ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.
 וזהו שכתוב **"ראו עתה כי אני אני הוא"**.

יכוין **אימ"י** גימ' **אני** כינוי ללאה ורחל
 והוא גימ'
 שם ב"ן **יוד הה וו הה**
 וט' אותיותיו **יוד הה וו הה**

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).